

Ośrodki rehabilitacji zwierząt

2013-10-29

Charakterystyka i funkcje ośrodków rehabilitacji zwierząt

Ośrodek rehabilitacji zwierząt, w myśl art. 5 pkt 13 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, to miejsce, w którym jest prowadzone leczenie i rehabilitacja zwierząt dziko występujących, wymagających okresowej opieki człowieka w celu przywrócenia ich do środowiska przyrodniczego.

Utworzenie i prowadzenie ośrodka rehabilitacji zwierząt wymaga uzyskania zezwolenia Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (art. 75 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody). Zezwolenie takie wydaje się na wniosek, który zawiera (art. 75 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody):

- imię, nazwisko i adres albo nazwę i siedzibę wnioskodawcy;
- wskazanie położenia ośrodka;
- opis pomieszczeń do leczenia i rehabilitacji zwierząt;
- wykaz gatunków lub grup gatunków zwierząt, które mogą być leczone i rehabilitowane w ośrodku, zawierający nazwę gatunków lub wyższych jednostek systematycznych grup gatunków w języku łacińskim i polskim, jeżeli polska nazwa istnieje;
- wskazanie osoby odpowiedzialnej za prowadzenie ośrodka;
- informację o możliwości zapewnienia opieki lekarsko-weterynaryjnej;
- opinię właściwej miejscowo rady gminy.

Warunki przebywania zwierząt w ośrodku powinny odpowiadać potrzebom biologicznym zwierząt w okresie ich leczenia i rehabilitacji. Regionalny dyrektor ochrony środowiska może dofinansowywać z własnych środków budżetowych leczenie i rehabilitację zwierząt w ośrodkach. Zwierzęta objęte leczeniem i rehabilitacją w ośrodku nie mogą być sprzedawane.

Nie rzadziej niż raz na trzy lata, regionalny dyrektor ochrony środowiska właściwy ze względu na miejsce położenia ośrodka rehabilitacji, z własnej inicjatywy lub na wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, przeprowadza kontrole w zakresie działalności ośrodka. Zezwolenie na prowadzenie ośrodka rehabilitacji może być również cofnięte przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w przypadku niespełnienia warunków leczenia i rehabilitacji zwierząt odpowiadających potrzebom biologicznym danego gatunku albo nieusunięcia, w wyznaczonym przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska terminie, nieprawidłowości stwierdzonych w wyniku kontroli przeprowadzonej przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska. W takim przypadku ośrodek rehabilitacji podlega likwidacji, a osoba odpowiedzialna za prowadzenie ośrodka jest zobowiązana zapewnić leczonym i rehabilitowanym w ośrodku zwierzętom warunki odpowiadające ich potrzebom biologicznym.

Zgodnie z § 8 pkt 4 rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, zakazy dotyczące zwierząt objętych ochroną gatunkową takie jak: zakaz chwytania, transportu, przetrzymywania, posiadania, umyślnego płoszenia i niepokojenia oraz przemieszczanie z miejsc regularnego przebywania nie obowiązują w sytuacji chwytania zwierząt rannych i osłabionych w celu udzielenia im pomocy weterynaryjnej lub przemieszczania do ośrodków rehabilitacji zwierząt. Czynnoci te może zatem wykonać każdy, w tym osoby prywatne oraz firmy z którymi dana gmina podpisała umowę na tego rodzaju usługi. Natomiast po udzieleniu pomocy weterynaryjnej, jeżeli zwierzęta te nadal potrzebują rehabilitacji i nie mogą być wypuszczone do środowiska naturalnego, powinny niezwłocznie trafić do uprawnionego ośrodka rehabilitacji zwierząt.

Ustawa o ochronie przyrody oprócz ww. zawiera przepisy karne odnoszące się do ośrodków rehabilitacji zwierząt (art. 131 pkt 2 i 3 ustawy o ochronie przyrody).

[Wykaz ośrodków rehabilitacji zwierząt w Polsce](#)

[Publikacja Poradnik ochrony bociana białego dla lekarzy weterynarii, Towarzystwo Przyrodnicze Bocian i Ośrodek Rehabilitacji Ptaków Chronionych Ptasi Azyl, Warszawa 2012](#)